

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง รวมทั้งศึกษาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นผู้ต้องขังหญิงที่ได้ถูกศาลพิพากษาโทษถึงที่สุดแล้ว ในคดียาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติด ที่ถูกควบคุมตัวอยู่ใน ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 262 คน และการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติดในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย ข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยภูมิหลังทางสังคมของผู้ต้องขังหญิง เป็นคำถามแบบเลือกตอบ และเติมข้อมูลลงในช่องว่างที่เว้นไว้ ข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยภายนอกของผู้ต้องขังหญิง เป็นคำถามแบบเลือกตอบ และเติมข้อมูลลงในช่องว่างที่เว้นไว้ ข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยภายในของผู้ต้องขังหญิง เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) ข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับสาเหตุที่สำคัญในการใช้ยาเสพติด เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) และข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นทั่วไปภายหลังพ้นโทษ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ รวมทั้งข้อคำถามปลายเปิดให้กลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิงที่ใช้ยาเสพติดแสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการใช้ยาเสพติดของผู้หญิง

ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบเนื้อหาที่ถูกต้อง แล้วนำไปแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำและนำไปทดสอบกับ ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติดที่ถูกควบคุมตัวอยู่ใน เรือนจำอำเภอธัญบุรี จำนวน 30 คน หลังจากนั้นนำไปทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) และนำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง จึงเป็นแบบสอบถามฉบับจริงที่ใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ศึกษาใช้

โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package of Social Science) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติด ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี ผู้ศึกษาได้ประมวลและสรุปผลการศึกษาในลักษณะพรรณนา

สำหรับผลการศึกษสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา ได้ดังนี้

1. สภาพปัญหาการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง

จากผลการศึกษสามารถสรุปได้ว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี บุคคลในครอบครัวของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ไม่มีส่วนในการชักจูงให้ใช้ยาเสพติด ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดกระทำความผิดกฎหมายหรือถูกจำคุก ทำให้ผู้ต้องขังหญิงเสี่ยงที่จะกระทำความผิดกฎหมายมากขึ้น ประกอบกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่สมาชิกในครอบครัวทะเลาะเบาะแว้งกันบางครั้ง อีกทั้งครอบครัวของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ยังประสบกับภาวะหนี้สิน มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในสภาพสังคมปัจจุบันทำให้ผู้ต้องขังหญิงมีปัญหาทางการเงิน นอกจากนี้สถานที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขังหญิงมีสภาพเป็นชุมชนแออัดหรือหมู่บ้านติดกันอยู่ใกล้แหล่งเสพยาและค้ายาเสพติด มีคนเสพยาเสพติดมาก ทำให้ผู้ต้องขังหญิงสามารถหาซื้อยาเสพติดได้ง่าย

สาเหตุที่สำคัญที่ทำให้ผู้ต้องขังหญิงใช้ยาเสพติดคือ อยากรู้ อยากลอง เพื่อความสนุกสนาน มีเรื่องไม่สบายใจ มีแหล่งขายหรือมีผู้สมยอมอยู่ใกล้ ๆ ที่อยู่อาศัย ประเภทยาเสพติดที่ผู้ต้องขังหญิงใช้เสพยามากที่สุดคือ เมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ซึ่งเป็นการกระทำความผิดในครั้งแรกเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เพราะผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องยาเสพติดแบบผิด ๆ โดยคิดว่าตัวเองใช้ยาเสพติดครั้งแรกได้โดยไม่ติดยา และคิดว่าการใช้ยาเสพติดเพียง 2-3 ครั้งนั้นจะไม่มีใครรู้หรือถูกจับได้ รวมทั้งไม่ทราบถึงผลกระทบภายหลังจากถูกจับดำเนินคดียาเสพติด ทำให้ผู้ต้องขังหญิงใช้ยาเสพติดได้ง่ายขึ้น

นอกจากนั้น จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติดสามารถสรุปสภาพปัญหาการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงว่า สภาพปัญหาการใช้ยาเสพติดของผู้หญิงน่าจะทวีความรุนแรงขึ้น เพราะปัจจุบันได้มีการพัฒนาคุณภาพยาเสพติดให้ร้ายแรงขึ้นทุกขณะ ในอนาคตคดียาเสพติดน่าจะมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้น สังเกตได้จากสถิติการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดและการใช้ยาเสพติดของผู้หญิงที่เพิ่มสูงขึ้นไม่เฉพาะแต่ยาบ้าเท่านั้น เพราะปัจจุบันมียาเสพติดที่แปลกใหม่แพร่ระบาดในสังคมไทยที่หาซื้อง่ายและมีวิธีการเสพยาที่ไม่ยุ่งยาก

ในขณะที่สภาพปัญหาการใช้จ่ายเซพติดของผู้ต้องขังหญิงจะทดลองใช้จ่ายเซพติดครั้งแรกกับกลุ่มเพื่อน ซึ่งกลุ่มเพื่อนถือเป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญและมีผลต่อการใช้จ่ายเซพติดของผู้ต้องขังหญิง นอกจากนั้นสภาพแวดล้อมที่ผู้ต้องขังหญิงอาศัยอยู่ ก็มีผลสำคัญที่ทำให้ผู้ต้องขังหญิงใช้จ่ายเซพติด ซึ่งสภาพที่อยู่อาศัยมีลักษณะเป็นชุมชนแออัด อยู่ใกล้แหล่งยาเสพติด สามารถหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายทำให้เสี่ยงต่อการใช้จ่ายเซพติดมากขึ้น นอกจากนั้นสื่อมวลชนยังมีอิทธิพลที่ทำให้ผู้ต้องขังหญิงใช้จ่ายเซพติดด้วย เพราะสื่อมวลชนสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมทางตะวันตก และมีพฤติกรรมเลียนแบบสื่อมวลชนที่นำไปสู่การใช้จ่ายเซพติดของผู้ต้องขังหญิง

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายเซพติดของผู้ต้องขังหญิง

จากการศึกษาสามารถสรุปปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายเซพติดของผู้ต้องขังหญิง ได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยภูมิหลังทางสังคมของผู้ต้องขังหญิง

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ใช้จ่ายเซพติดส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีภูมิลำเนาเดิมเป็นคนภาคกลาง สถานภาพการสมรสส่วนใหญ่หย่าหรือแยกกันอยู่กับสามี มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ระหว่าง 3,000-5,000 บาท ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีสุขภาพโดยทั่วไปปกติ ประเภทยาเสพติดที่ผู้ต้องขังหญิงใช้ส่วนใหญ่คือ เมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ซึ่งมีระยะเวลาในการเสพยาเสพติดมากกว่า 1 ปีขึ้นไป และเป็น การกระทำความผิดในครั้งแรก

2.2 ปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่การใช้จ่ายเซพติดของผู้ต้องขังหญิง

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้ต้องขังหญิงนั้น สามารถแบ่งปัจจัยภายนอกออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว

จากการศึกษา ความสัมพันธ์ในครอบครัวของผู้ต้องขังหญิง พบว่า สมาชิกภายในครอบครัวของผู้ต้องขังหญิงมีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันกับครอบครัว และบุคคลในครอบครัวของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้จ่ายเซพติดและไม่เคยกระทำความผิดคดียาเสพติด เมื่อผู้ต้องขังหญิงเผชิญปัญหาจะปรึกษาพูดคุยกับบิดามารดา ดังนั้นปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวดังกล่าวข้างต้นนั้นจึงไม่เป็นผลที่ทำให้ผู้ต้องขังหญิงใช้จ่ายเซพติดมากนัก

2. ด้านอิทธิพลของเพื่อน

ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีระดับความสัมพันธ์ภายในกลุ่มเพื่อนที่ค่อนข้างดี จากการศึกษพบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิทมากกว่า 1 คนขึ้นไป และเพื่อนจะ

ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปไม่แน่นอน นอกจากนั้นผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดที่เคยกระทำผิดกฎหมายหรือเคยถูกจำคุก โดยส่วนใหญ่ผู้ต้องขังหญิงไม่เคยถูกบังคับหรือถูกชักชวนจากเพื่อนให้ใช้ยาเสพติด

นอกจากนั้นจากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติด สามารถสรุปอิทธิพลของเพื่อนต่อผู้ต้องขังหญิงว่า ผู้ต้องขังหญิงมีเพื่อนมากกว่า 1 คนขึ้นไป และเพื่อนมีพฤติกรรมสนุกสนานเฮฮา สามารถพูดคุยปรึกษาได้ทุกเรื่อง นอกจากนี้ผู้ต้องขังหญิงมีเพื่อนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นส่วนใหญ่ แต่เพื่อนไม่ได้เป็นคนชักจูงให้ใช้ยาเสพติด ในการเสพยาเสพติดครั้งแรกของผู้ต้องขังหญิงนั้น เกิดจากการอยากลองของตัวเอง และเพื่อความสนุกสนาน ดังนั้นปัจจัยด้านอิทธิพลของเพื่อนจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง

3. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อ

จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การเผยแพร่ข่าวสารเรื่องโทษและพิษภัยของยาเสพติด มีผลทำให้การเสพยาเสพติดลดลง โดยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติดจากโทรทัศน์และบุคคลใกล้ชิด นอกจากนี้ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดบ้างเป็นบางครั้ง

4. ด้านสภาพแวดล้อม (ที่อยู่อาศัย)

ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นแหล่งยาเสพติด ในบริเวณที่พักอาศัยมีแหล่งขายยาเสพติดและมีคนเสพยาเสพติดมาก ชุมชนที่ผู้ต้องขังหญิงอาศัยอยู่เป็นชุมชนค่อนข้างแออัดหรือมีหมู่บ้านที่ติดกัน และมีสภาพแวดล้อมเป็นแหล่งเสื่อมโทรม ซึ่งผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่คิดว่าสามารถหาซื้อยาเสพติดได้ง่าย ในละแวกบ้านผู้คนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปไม่แน่นอน

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติดเกี่ยวกับลักษณะของชุมชนที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขังหญิง พบว่า ที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขังหญิงจะมีลักษณะเป็นบ้านเช่าหรือห้องแถวที่อยู่ในชุมชนแออัด และแวดล้อมไปด้วยผู้ติดยาเสพติดและค้ายาเสพติด รวมถึงเป็นแหล่งอบายมุข จากลักษณะสภาพแวดล้อมดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าสภาพแวดล้อมเป็นตัวผลักดันให้ผู้ต้องขังหญิงใช้ยาเสพติดได้ง่ายขึ้น เพราะมีแหล่งที่อยู่อาศัยที่ทำให้เกิดความเคยชินกับยาเสพติด และเกิดการเรียนรู้ในการใช้ยาเสพติดโดยเห็นว่าการใช้ยาเสพติดเป็นเรื่องธรรมดา จึงเป็นผลทำให้ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ใช้ยาเสพติดมากขึ้น

5. ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ

ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีปัญหาทางด้านการเงิน รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในสภาพสังคมปัจจุบัน รวมถึงครอบครัวของผู้ต้องขังหญิงมีปัญหาหนี้สิน นอกจากนี้

จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติด เกี่ยวกับสภาวะทางด้านเศรษฐกิจของผู้ต้องขังหญิง พบว่าเมื่อผู้ต้องขังหญิงมีปัญหาทางด้านการเงิน ผู้ต้องขังหญิงจะแก้ปัญหาโดยการปรึกษาพูดคุยกับบิดามารดาหรือสามีในครอบครัว จากปัญหาทางด้านสภาวะทางเศรษฐกิจนี้ทำให้ผู้ต้องขังหญิงเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดและกระทำความผิดคดียาเสพติดมากขึ้น เพราะถ้าหากครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอ อาจทำให้ผู้ต้องขังหญิงหรือบุคคลในครอบครัวหลงผิดไปค้ายาเสพติดและใช้ยาเสพติดได้ง่ายขึ้น รวมทั้งผู้ต้องขังหญิงอาจถูกชักจูงให้เป็นเครื่องมือของกระบวนการค้ายาเสพติดได้ เพื่อแลกเปลี่ยนเงินหรือยาเสพติดได้ ดังนั้นปัจจัยด้านสภาวะทางเศรษฐกิจจึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง

2.3 ปัจจัยภายในที่นำไปสู่การใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายในของผู้ต้องขังหญิงนั้น สามารถแบ่งปัจจัยภายในของผู้ต้องขังหญิงออกเป็น 2 ด้านคือ

1. ด้านทัศนคติต่อยาเสพติด

จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อยาเสพติดที่ถูกต้อง ผู้ต้องขังหญิงทราบว่า ยาเสพติดเป็นอันตรายต่อร่างกาย ยาบ้าเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่ง และผู้มีสติมั่นคงสามารถเลิกยาเสพติดได้ และปัญหาอาชญากรรมในปัจจุบันเป็นผลมาจากการที่คนใช้ยาเสพติด การใช้ยาเสพติดทำให้เป็นที่รังเกียจของสังคม และอาการของคนขาดยาจะคลุ้มคลั่งไม่สามารถควบคุมตนเองได้ เห็นได้ว่าผู้ต้องขังหญิงสามารถแยกแยะความถูกต้องและไม่ถูกต้องเกี่ยวกับยาเสพติดออกจากกันได้

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติด สามารถสรุปทัศนคติต่อยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงได้ว่า ผู้ต้องขังหญิงทราบว่ายาเสพติดเป็นอันตรายต่อชีวิตและมีผลต่อสุขภาพร่างกาย และมีความเห็นว่าเมื่อเสพยาเสพติดแล้วทำให้ร่างกายกระจัดกระเซิง มีความสนุกเพลิดเพลิน รวมถึงมีความเห็นว่าการใช้ยาเสพติดเป็นครั้งคราวไม่ทำให้ผู้เสพเกิดการติดยาเสพติด

2. ด้านบุคลิกภาพของผู้เสพ

จากการศึกษาผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ มีบุคลิกภาพโดยรวมในลักษณะที่ไม่แน่ใจในบุคลิกภาพของตัวเอง โดยผู้ต้องขังหญิงรู้สึกว่าเป็นลักษณะบุคลิกภาพของตัวเองมากที่สุดคือ รู้สึกไม่สบายใจเมื่อได้ทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง คิดว่าตัวเองเป็นคนกระจัดกระเซิง และคิดว่ามีความเชื่อมั่นในการกระทำของตัวเอง ซึ่งเป็นบุคลิกภาพที่ทำให้ผู้ต้องขังหญิงมีแนวโน้มใช้ยาเสพติดน้อยลง

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติด สามารถสรุป บุคลิกภาพของผู้ต้องขังหญิงในการใช้ยาเสพติดได้ว่า ผู้ต้องขังหญิงจะมี

ความกล้าหาญมากขึ้นเมื่อได้ใช้ยาเสพติด คือ กล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าแสดงออกต่อที่สาธารณะ และกล้าที่จะทำอะไรที่เสี่ยงมากขึ้น

2.4 สาเหตุที่สำคัญในการใช้ยาเสพติด

ผู้ต้องขังหญิงมีความเห็นว่าสาเหตุที่สำคัญในการใช้ยาเสพติดคือ ความอยากรู้ อยากลอง รองลงมาเพื่อความสนุกสนาน และมีเรื่องไม่สบายใจ นอกจากนี้การที่ผู้ต้องขังหญิงที่มีอยู่อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมยาเสพติด มีปัญหาครอบครัว และเพื่อนแนะนำชักชวน ประชดชีวิตประชดสังคม เพื่อให้ทำงานได้นาน ต้องการตื่นตัวอยู่เสมอ มีส่วนผลักดันให้ผู้ต้องขังหญิงตัดสินใจใช้ยาเสพติด

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิง พบว่าสาเหตุในการใช้ยาเสพติดครั้งแรกของผู้ต้องขังหญิงมาจาก การอยากรู้ อยากลอง ผู้ต้องขังหญิงมีความเห็นว่าเมื่อใช้ยาเสพติดแล้วทำให้ผู้ต้องขังหญิงมีความต้องการใช้ยาเสพติดที่เพิ่มขึ้นในครั้งต่อ ๆ ไปเมื่อได้รวมกลุ่มกับเพื่อนที่ใช้ยาเสพติดด้วยกัน

2.5 ความคิดเห็นทั่วไปภายหลังพ้นโทษ

จากการศึกษาผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่คิดว่าจะไม่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก และคิดว่าจะติดต่อกับเพื่อนที่รู้จักกันในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี เพราะได้รู้จักกันในสภาวะที่ลำบากในชีวิต นอกจากนี้ผู้ต้องขังหญิงรู้สึกกลัวไม่อยากจะกลับมาอยู่ในในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี เนื่องจากขาดอิสรภาพ และผู้ต้องขังหญิงไม่รู้สึกกังวลและพร้อมที่จะเผชิญชีวิตภายนอกในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิง พบว่า ผู้ต้องขังหญิงคาดหวังว่าจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก เพราะการเข้ามาอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี ทำให้ผู้ต้องขังหญิงได้ทราบถึงผลเสียของการใช้ยาเสพติดที่มีผลต่อการใช้ชีวิตของตนเอง นอกจากนี้ผู้ต้องขังหญิงมีความเห็นว่าผู้ต้องขังหญิงไม่รู้สึกกังวลกับความรู้สึกของคนรอบข้างที่มองว่าผู้ต้องขังหญิงเป็นคนซึ่คู้ซึ่ตาขวาง เมื่อพ้นโทษออกไปผู้ต้องขังหญิงจะนำวิชาชีพที่ได้รับการอบรมจากทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อหารายได้ให้กับตนเองและครอบครัว ซึ่งการที่ผู้ต้องขังหญิงได้ทำงานประกอบอาชีพ ทำให้ผู้ต้องขังหญิงมีเวลาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดน้อยลง เป็นผลให้อัตราการใช้ยาเสพติดของผู้หญิงลดลงด้วย

3. แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาสิโนใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง

จากผลการศึกษาในเรื่องข้อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการใช้ยาเสพติดของผู้หญิงพบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่เห็นว่า รัฐควรมีนโยบายในการป้องกันปัญหาการกระทำผิดในคดียาเสพติดที่ต้นเหตุควบคุมไปกับการปราบปรามอย่างจริงจัง โดยใช้มาตรการทางสังคมและชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติดควบคู่ไปกับการปราบปราม โดยการส่งเสริมการศึกษาและการพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่ประชาชน เพื่อเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวไม่ให้คนเกิดแรงจูงใจที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด นอกจากนี้รัฐควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงความรุนแรงของโทษและพิษภัยจากยาเสพติด และรัฐควรจัดหางบประมาณในการส่งเสริมสนับสนุนให้การบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้สามารถเลิกจากการติดยาเสพติดและสามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ตามปกติ

ข้อเสนอแนะจากผู้ศึกษา

1. รัฐบาลควรมีนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยการใช้มาตรการทางสังคมและชุมชนควบคู่กับการปราบปรามอย่างจริงจัง การแก้ปัญหายาเสพติดโดยการใช้มาตรการจำคุกนั้นเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ เพราะมาตรการจำคุกนั้นไม่สามารถหยุดยั้งวงจรของยาเสพติดได้อย่างถาวร การแก้ปัญหานี้ให้ตรงจุดนั้นควรจะแก้ปัญหที่ต้นเหตุคือตัวผู้เสพ ทำอย่างไรจะไม่ให้ยาเสพติดเข้าไปแทรกซึมในชุมชนตลอดจนบุคคลในระดับต่าง ๆ ได้ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ครอบครัว และสังคมจึงน่าจะเป็นเกราะป้องกันอย่างดีมิให้ยาเสพติดสามารถแทรกเข้าไปได้

2. รัฐบาลควรมีการส่งเสริมทางเลือก และให้โอกาสในการประกอบอาชีพแก่ผู้หญิงให้ทัดเทียมกับผู้ชาย โดยการส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาฝีมือแรงงาน ส่งเสริมการประกอบอาชีพส่วนตัวและสนับสนุนให้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ ของรัฐที่ช่วยเหลือในเรื่องการจัดหาอาชีพ เพื่อให้มีทางเลือกในการดำเนินชีวิต มีรายได้พอเลี้ยงดูตนเองและครอบครัว จะได้ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

3. รัฐบาลควรประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีหรือสื่อต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้ให้แก่ผู้หญิงโดยเฉพาะผู้หญิงที่ด้อยโอกาสหรือมีความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด ในเรื่องผลที่ได้รับจากการใช้ยาเสพติดว่าจะได้รับผลร้ายเพียงใด

4. ภาครัฐบาลและเอกชนควรเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังหญิงที่พ้นโทษและผ่านการบำบัดแก้ไขพฤติกรรมแล้วให้เข้าทำงาน หรือเข้ามาช่วยเหลือในเรื่องการจัดหาอาชีพที่เหมาะสมให้ เพื่อให้ผู้ต้องขังหญิงได้รับรู้ว่าจะยังคงมีที่ยืนและให้โอกาสกลับเข้าสู่สังคม ทั้งยังเป็น การช่วยให้ผู้ต้องขังหญิงมีงานทำ และมีรายได้เพื่อที่จะได้ไม่กลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก

5. ควรส่งเสริมให้มีความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ และเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหายาเสพติดไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนได้เข้ามา มีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมากขึ้น โดยต้องมีการวางแผนการดำเนินงานร่วมกัน ตลอดจนการพัฒนา รูปแบบในการปฏิบัติงานให้ดำเนินไปอย่างประสานสอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคม เพื่อให้การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6. ควรมีการสอดส่องดูแลผู้ต้องขังหญิง หลังได้รับการปล่อยตัว ซึ่งการสอดส่องดูแลผู้ต้องขังหญิงหลังพ้นโทษนั้น จะทำให้ได้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของผู้ต้องขังหญิงในระยะยาวภายหลังพ้นโทษ จึงควรมีองค์กรหรืออาสาสมัครภายนอกเข้ามาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการติดตามดูแลสอดส่องตลอดจนสงเคราะห์ผู้ต้องขังหญิง เพื่อป้องกันมิให้ผู้ต้องขังหญิงต้องกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซ้ำ อันจะส่งผลให้การปฏิบัติงานกับผู้ต้องขังหญิงมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัญหาและความต้องการของผู้ต้องขังหญิงในคดียาเสพติด
2. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เนื่องจากการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงนั้นมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องมาก ซึ่งการวิจัยเชิงคุณภาพจะทำให้สามารถทราบรายละเอียดในระดับลึกได้เป็นอย่างดี